

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 grudnia 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. F.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 16.02.2017 roku

o zwrot świadczenia rehabilitacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 16.02.2017 roku w ten sposób, iż ustala, że powód M. F. zobowiązany jest do zwrotu kwoty (...) netto oraz ustala brak obowiązku uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie od wskazanej kwoty.

UZASADNIENIE

Powód M. F. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 16 lutego 2017 roku, zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie brutto (...) i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez zobowiązanie do zwrotu kwoty netto, którą powód otrzymał od ZUS oraz zakwestionował naliczenie odsetek wskazując, że ZUS z opóźnieniem i bez odsetek wypłacił należne powodowi świadczenia. W uzasadnieniu podniósł, że otrzymał kwotę (...) i taką kwotę powinien zwrócić.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie (...), podnosząc, iż powód pobrał nienależne świadczenie w kwocie brutto (...) i podlega ono zwrotowi w podanej kwocie.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 16 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od (...), uznał, że świadczenie za ten okres jest świadczeniem nienależnie pobranym i zobowiązał powoda do zwrotu świadczenia w kwocie (...) brutto w tym (...) należności głównej i (...) zł odsetek. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczony pobierał świadczenie rehabilitacyjne wykonując jednocześnie pracę zarobkową w okresie od (...) na podstawie umowy zlecenia na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. we W..

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód otrzymał świadczenie rehabilitacyjne za sierpień 2016r w kwocie (...) oraz za wrzesień 2016r w kwocie (...),(...)

Dowód: pismo ZUS z 26 IX 2017r k. 30

W toku postępowania powód uiszczył na rzecz ZUS kwotę 2218,83 zł (otrzymane świadczenie netto).

BEZSPORNE

W tak ustalonym stanie faktycznym

sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778 ze zmianami) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 84 ust 2 powyżej cytowanej ustawy za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważane są:

1) świadczenia, które zostały wypłacone pomimo zaistnienia okoliczności powodujących:

a) ustanie prawa do świadczeń,

b) wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części,

jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Przepis ten, ustanawiając obowiązek zwrotu świadczenia przez osobę, która pobrała nienależne świadczenie, wskazuje istotną cechę nienależnie pobranego świadczenia w ujęciu u.s.u.s, tj. świadomość (złą wiarę) osoby pobierającej świadczenie co do nieprzysługiwania tego świadczenia w całości lub w części od początku albo w następstwie później zaszłych zdarzeń. Obowiązek zwrotu świadczenia obciąża więc tylko tego, kto przyjął świadczenie w złej wierze, mając świadomość jego nienależności. Dotyczy to zarówno osoby, która została pouczona o okolicznościach dotyczących braku prawa do pobierania świadczenia (art. 84 ust. 2 pkt 1 u.s.u.s.), jak i osoby, która uzyskała świadczenie na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenie (art. 84 ust. 2 pkt 2 u.s.u.s.). Świadomość nienależności świadczenia może mieć źródło w pouczeniu udzielonym przez organ rentowy co do okoliczności powodujących konieczność zwrotu świadczenia, bądź też może wynikać z zawinionego działania osoby, która spowodowała wypłatę świadczeń.

W orzecznictwie sądowym, dotyczącym problematyki zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, ugruntowany jest pogląd o możliwości domagania się przez organ rentowy zwrotu nienależnie pobranego świadczenia tylko wówczas, gdy ubezpieczonemu można przypisać złą wolę, przy czym dla ustalenia obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, decydujące znacznie ma świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze.

Wskazać należy, że w niniejszej sprawie powód nie kwestionował, że świadczenie, które pobrał było świadczeniem nienależnym, zakwestionował jedynie wysokość żądanej kwoty i naliczenie odsetek, ponadto w toku postępowania powód uiszczył na rzecz ZUS kwotę (...), czyli otrzymaną kwotę netto.

Art. 84 ustawy systemowej stanowi o obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, tym samym ubezpieczony zobowiązany jest zwrócić świadczenie w wysokości w jakiej je otrzymał. Pokreślić należy, że

ustawodawca nie wskazał na obowiązek zwrotu naliczonego czy też ustalonego świadczenia, a użyto określenia świadczenie pobrane. Tym samym - dokonując wykładni językowej i logicznej - należy uznać, że powód obowiązany jest do zwrotu świadczenia w wysokości w jakiej je faktycznie wypłacono (netto). Skoro powód otrzymał kwotę (...) to tylko taką kwotę zobowiązany jest zwrócić. Słusznie podnosił powód na rozprawie w dniu 5 XII 2017r, że to ZUS jest płatnikiem podatku i ma narzędzia co do zwrotu zaliczki. Podkreślić należy, że powód nie może zostać zobowiązany do zwrotu kwoty, której nie otrzymał.

Mając powyższe na uwadze należało zmienić zaskarżoną decyzję przez ustalenie obowiązku zwrotu kwoty netto wypłaconej powodowi tj. (...)zł.

Dodatkowo powód zakwestionował naliczenie odsetek.

Sąd uznał, że powód nie ma obowiązku zwrotu odsetek, bowiem pozwany, mimo posiadanej wiedzy o podjęciu zatrudnienia przez powoda i ustaniu podstawy wypłaty świadczenia, dokonał wypłaty tego świadczenia za sporny okres. Zgodnie z art. 84 ust. 11 ustawy systemowej, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający te świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, kwoty nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych podlegają zwrotowi bez odsetek. W niniejszej sprawie zgłoszenia nie dokonał sam ubezpieczony lecz jego zleceniodawca, co nie zmienia okoliczności, że strona pozwana miała wiedzę o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń. Nie można obciążać ubezpieczonego okolicznością, że strona pozwana, pomimo wiedzy o przyczynie ustania wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego nadal je wypłacała.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmieniono zaskarżoną decyzję przez ustalenie, że powód zobowiązany jest do zwrotu kwoty netto wypłaconej powodowi tj. (...) oraz ustalono brak obowiązku uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie od wskazanej kwoty.